

ارزیابی کلی از مجلس یازدهم

یکی از سئوالات مطرح در فضای درون کشور معطوف به عملکرد مجلس یازدهم است. مجلسی که در ابتدای راه قرار دارد و کمتر از پنج ماه از افتتاح آن می گذرد، هنوز در شرایطی قرار ندارد که بتوان ارزیابی دقیقی از آن ارائه داد. اما جهت گیری های کلی که در این مدت از مجلس دیده شده و نوع ترکیب مجلس می تواند تا حدی به ما کمک کند تا قضاوت صحیحی داشته باشیم.

قضاوت کلی و ارزیابی شکلی و کلی از مجلس یازدهم همان است که رهبر معظم انقلاب در توصیف این مجلس مورد تاکید قرار دادند. ایشان مجلس یازدهم را از قوی ترین و انقلابی ترین مجالس پس از انقلاب خواندند و افزودند: حضور «جوانان پُرانگیزه، پُرایمان، پُر توان، تحصیل کرده و کارآمد» در کنار شماری از مدیران انقلابی و دارای سوابق اجرائی، و نیز شماری از پیشکسوتان دارای سوابق نمایندگی، مجلس یازدهم را به مجلسی بسیار خوب و امیدبخش تبدیل کرده است.

این توصیف رهبر معظم انقلاب از مجلسی است که در ابتدای راه قرار گرفته است. به طور طبیعی این وضعیت حاکم بر مجلس فرصت های قابل توجهی را برای پیگیری مسائل کلی کشور هموار می سازد. در عین حال کم توجهی و یا غفلت از برخی توصیه های رهبری و جابجا کردن امور اصلی و فرعی می تواند مجلس را از مسیر اصلی که همانا کوشش برای ریل گذاری صحیح برای حرکت کشور است باز بماند.

درباره عملکرد حدود پنج ماهه مجلس می توان یک ارزیابی کلی داشت و آن نیز این است که مجلس از جهت رویکرد و جهت گیری کلان بر مسائل اصلی و فوری کشور متمرکز شده است، و این بسیار امیدوار کننده است. ارائه برخی طرح های خاص و رویکرد تحول گرایانه در انجام وظایف از قبیل «اصلاح ساختار بودجه ریزی»، «نوسازی نظام مالیاتی»، «حمایت از قشرهای ضعیف»، «رفع موانع جهش تولید» و «تحول در حوزه تجارت خارجی» از جمله محورهای بسته تحولی و رویکرد مجلس یازدهم برای اقتصاد است.

دیگر سو ظهور و بروز برخی اقدامات درون مجلس و صادر شدن برخی از رفتارها از سوی برخی از نمایندگان مجلس این نگرانی را ایجاد می کند که اگر حساسیت لازم پدید نیاید و مراقبت ها و نظارت های مورد نیاز صورت نگیرد هیچ تضمینی نیست که مجلس را از رسالت اصلی خود بازدارد و دچار مشکل بدکارکردی نماید و نهایتاً غلبه حاشیه بر متن را بوجود آورد. مجلس باید یک هسته فکری و راهبردی داشته باشد و مسائل مهم را به صورت راهبردی به پیش ببرد. مجلس انقلابی یازدهم باید مجلس پیشتاز در حرکت از نگاه بخشی و منطقه ای به رویکردهای کلان و ملی باشد. هر چند توجه و تمرکز به موضوعات کلان به معنای نادیده گرفتن مسائل مناطق گوناگون کشور نیست. کما اینکه حل یک مسئله مانند تورم یا ارزش پول ملی اثر آن به همه مردم ایران بر می گردد.